

2. Porušenie podstatných formálnych náležitostí, keďže neexistovala správa riadiaceho výboru, zatiaľ čo doteraz akékoľvek sankcie proti členskému štátu za prekročenie kvót boli prijaté nariadením Komisie s predchádzajúcim odôvodneným stanoviskom riadiaceho výboru.
3. Porušenie práva na obhajobu, keďže napadnuté nariadenie bolo schválené bez predchádzajúceho vypočutia Španielskeho kráľovstva.
4. Porušenie zásady právnej istoty, keďže Komisia si uložením sankcie, ktorá je predmetom tejto žaloby, ponechala možnosť neskôr zvyšovať uvedenú sankciu po bližšie neurčené roky.
5. Porušenie zásady legitímnej dôvery, pretože napadnuté nariadenie nadobudlo účinnosť po začatí sezóny výlovu makrely v Španielsku.
6. Porušenie zásady zákazu diskriminácie, pretože Komisia uplatnila odlišné kritérium rizika sociálno-ekonomických dôsledkov v porovnaní s inými porovnateľnými okolnosťami.

Odvolanie podané 21. mája 2011: Carlo De Nicola proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. marca 2011 vo veci F-59/09, De Nicola/EIB

(Vec T-264/11 P)

(2011/C 211/64)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembursko) (v zastúpení: L. Isola, avvocato)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd rozhodujúci o odvolaní, zamietajúci všetky návrhy protistrany, čiastočne zmenil napadnutý rozsudok a:

- vyhovel návrhom na nariadenie dokazovania a vyhovel zostávajúcim návrhom predloženým v rámci správneho konania,
- uložil EIB povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza 7 odvolacích dôvodov.

Návrhy na zrušenie

1. Odvolateľ poukazuje na to, že Súd pre verejnú službu úplne prehliadol jeho návrh na zrušenie služobnej správy č. HR/Coord/2008-0038/BK z 22. septembra 2008, hoci obsahovala obhajobu EIB, podľa ktorej oprávnene neposkytla odvolateľovi kópiu zvukového záznamu zo schôdze

pred odvolacím senátom, ani úradný protokol zo schôdze, takže v konečnom dôsledku môže EIB skresliť skutočnosti, pretože nemožno podať dôkaz o opaku.

2. Odvolateľ tiež navrhol zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu.

Súd pre verejnú službu analogicky s konaním podľa článku 90 Služobného poriadku úradníkov rozhodol, že totožnosť návrhu (podaného najprv v rámci správneho konania a potom uňho) mu umožňuje preskúmať iba druhý z týchto návrhov a považovať prvý návrh za celkom zahrnutý v druhom návrhu. Odvolateľ napáda uplatnenie uvedeného článku 90 a zastáva názor, že má právo na určenie neplatnosti, pretože dotknutý dokument je vložený do jeho osobného spisu a mohol by mať negatívne následky na budúci služobný postup odvolateľa.

3. Nakoniec Súd pre verejnú službu zamietol návrh na zrušenie povýšenia s odôvodnením, že tento návrh bol podaný po lehote. C. De Nicola sa domnieva, že toto rozhodnutie je protiprávne zo štyroch dôvodov.

Návrh na určenie

4. Odvolateľ od Súdu pre verejnú službu požadoval, aby určil a vyhlásil, že šikanovanie, ktorého bol 18 rokov obeťou, musí byť posudzované globálne a napĺňa všetky znaky morálneho obťažovania, ako boli vymedzené právnou náukou a judikatúrou v oblasti pracovného práva. Odvolateľ v tejto súvislosti poukazuje na nevhodnosť dokumentu nazvaného „Politika v oblasti ochrany dôstojnosti osoby na pracovisku“ (ktorý ani nedefinuje pojem morálne obťažovanie) a napáda rozhodnutie Súdu pre verejnú službu, ktoré považovalo jeho návrh za neprípustný, pretože je určený na získanie nedovolených principiálnych vyhlásení alebo príkazov vo vzťahu k EIB. Odvolateľ sa totiž domnieva, že jeho návrh bol nesprávne vyložený, pretože od Súdu pre verejnú službu požadoval, aby určil, že došlo k zneužitiu v jeho neprospech zo strany niektorých zamestnancov, určil, že šikanovanie ako celok napĺňa znaky morálneho obťažovania, a prisúdil zodpovednosť za toto konanie EIB ako príkazovci.
5. Odvolateľ tiež napáda časť rozsudku, v ktorej Súd pre verejnú službu v rozpore s článkom 41 pracovného poriadku zamestnancov mylne tvrdil, že bolo nevyhnutné postupovať analogicky, a sám vytvoril súbor pravidiel uplatniteľných na EIB v rozpore s jej nezávislosťou.
6. Okrem toho súd *a quo* nesprávne uplatnil na súkromnoprávnu pracovnú zmluvu predpisy, ktoré boli prijaté iba pre úradníkov, a dokonca tvrdil, že je oprávnený uplatniť na protiprávne skutky spáchané niektorými zamestnancami právnú úpravu stanovenú v oblasti správnych aktov.

Návrhy na uloženie povinnosti

7. Odvolateľ predložil tri návrhy na uloženie povinnosti: 1. upustiť od morálneho obťažovania; 2. uložiť povinnosť nahradiť nemajetkové a majetkové ujmy vzniknuté odvolateľovi; a 3. uložiť povinnosť nahradiť trovy konania.

K prvému návrhu sa Súd pre verejnú službu nevyjadril.

Druhý návrh po tom, čo ho nesprávne vyložil, zamietol, pretože odvolateľ žiadal o určité náhrady škôd vzniknutých v dôsledku protiprávneho konania EIB, nezávisle na prípadnej kvalifikácii tohto konania po požadovanom celkovom preskúmaní.

Odvolateľ sa v každom prípade domnieva, že tento návrh nie je neprípustný preto, že neexistuje nijaký „akt nepriaznivo zasahujúci do právneho postavenia“, na ktorý by sa vzťahovali návrhy na náhradu škody. Sporný pracovný pomer má totiž súkromnoprávnu povahu a ide tu o protiprávne konanie a nie o akty.

Tretí návrh na uloženie povinnosti Súd pre verejnú službu zamietol s mylným odôvodnením, že odvolateľ nenavrhol, aby sa EIB uložila povinnosť nahradiť trovy konania.

Žaloba podaná 24. mája 2011 — Video Research USA/ ÚHVT (VR)

(Vec T-267/11)

(2011/C 211/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Video Research USA, Inc. (New York, Spojené štáty) (v zastúpení: B. Brandreth, barrister)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 8. marca 2011 vo veci R 1187/2010-2,
- vrátil vec Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a nariadil mu uvedenie do predchádzajúceho stavu prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 919324,
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania pred odvolacím senátom a Všeobecným súdom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka „VR“ — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 919324.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu a potvrdenie vyhlásenia neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva č. 919324.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 81 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 tým, že odvolací senát nesprávne uplatnil tento článok a dopustil sa nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že zástupcovia žalobcu nevnaložili náležitú starostlivosť vyžadovanú okolnosťami.

Žaloba podaná 23. mája 2011 — Xeda International/ Komisia

(Vec T-269/11)

(2011/C 211/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Xeda International SA (Saint Andiol, Francúzsko) (v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie 2011/143/EÚ z 3. marca 2011 o nezaradení látky etoxychín do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS, ktorým sa zároveň mení a dopĺňa rozhodnutie Komisie 2008/941/ES [oznámené pod číslom K(2011) 1265] (Ú. v. EÚ L 59, s. 71).

Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že výraz etoxychín bol v rozhodnutí 2008/941/ES zrušený a etoxychín by nemal byť do prílohy I smernice 91/414/EHS zaradený ako účinná látka. V dôsledku toho žalobkyňa už nebude povolené vyrábať, ani predávať etoxychín a výrobky obsahujúce etoxychín v Európskej únii a od 3. septembra 2011 príde o povolenia pre svoje výrobky v členských štátoch.

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení. Podľa žalobkyne napadnuté rozhodnutie skutočne zakazuje používanie etoxychínu vo farmaceutických výrobkoch na základe obáv vyplývajúcich z vedeckého výskumu a údajne chybných údajov uvedených v odôvodnení č. 6 uvedeného rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa náležite odpovedala alebo z ktorých žiadny nepredstavuje obavy odôvodňujúce nezapísanie.